

bærnepligtige af Lægdskrullen til Raadighed for at kunne sætte hele Søværnet paa Krigsfod.

Hensigten med Berigtigelsen af de ovennævnte Talstørrelser er nu paa ingen Maade at ville bestride Rigtigheden i Uimdelighed af dem af Udvalget paapegede Omstændighed, nemlig at Bærnepligtsloven, paa Grund af Størrelsen af den aarlige Indtælbelse, stiller et betydeligt større Antal Mandstaf til Raadighed, end Marinen har Brug for ved en Mobilisering. Naar Udvalget imidlertid endvidere anfører, „at Marinen uddanner saa meget Mandstaf, at kun 3 Aargange af 12 (skal være 6 Aargange af 15, til visse Tider af Aaret 16) udkræves til Mobilisering, at altsaa Marinens Budget belastes med betydelige Udgifter til Uddannelse af Mandstaf, der enten slet ikke indtælbendes osv.“, saa maa man dog hertil bemærke, at Størrelsen af den aarlige Indtælbelse ikke er fastsat alene for at tilvejebringe uddannet Mandstaf til Krigsbrug. Foruden den egentlige militære Uddannelse paahviler der jo Marinen forskellige andre Opgaver, Oplyselsen af flere „nationale og internationale Forpligtelser“, saasom Fiskerinspektion, Opmaalning m. m., og til Løsningen af disse Opgaver maa man have Mandstaf til Raadighed, Mandstaf, der ifølge Sagens Natur ikke kan saa den Uddannelse i militær Retning, som Besætningerne i de egentlige Krigsflåde

En væsentlig Reduktion i Antallet af det aarlige indtælbte Lægdskrullemandstaf kan efter Ministeriets Formening ikke foretages, og man skal nærmere udvilde Grunden herfor under Behandlingen af den følgende Hensætning, hvorunder ogsaa den økonomiske Side af Spørgsmaalet skal blive diskutert. Forholdet kan maasse snarere udvænes ved Endringen indenfor Bærnepligtslovens Omraade, hvis det efter de foreliggende Omstændigheder fremdeles anses for saa stor en Ulempe, at den nævnte Lov formaliter stiller en større Styrke Lægdskrullemandstaf til Raadighed for Marinebestyrrelsen under Krigsforhold, end der efter al Sandsynlighed vil

blive Brug for. Det Mandstaf, som staaer for meget paa Stamrullerne, foranlediger jo ikke af denne Grund nogen Udgift for Staten.

Hvis Udvalgets Hensætning med Hensyn til Reduktionen af den aarlige indtælbte Styrke i øvrigt var gennemførlig, vilde man altsaa ved Mobilisering have Brug for ældre Aargange, end som nu er Tilfældet. Men med den korte Uddannelsestid, som Ordningsloven fastsætter, maatte man da nødvendigvis ind paa Indførelsen af Genindtælbelse ved Søværnet, hvorved altsaa Bærnepligtsbyrden for det Søværnet tilbelte Lægdskrullemandstaf vilde blive betydeligt forøget. Altsaa selv under Forudsætning af, at Hensætningen kunde følges, er det vistnok tvivlsomt, om man ved nærmere Overvejelse af Endringen og dens Følger vilde beslutte sig for dens Indførelse.

Det næste Afsnit i den foreløbige Betænkning er:

Hensætningen ad § 6.

Herunder fremhæver Udvalget det ønskelige i, at Udrustningerne og som Følge deraf Indtælbelsestidene omlægges saaledes, at Aarets først indtælbte Mandstaf videst muligt kan anvendes til de senere Udrustninger, hvorved de gældende Bestemmelser om ca. 6 Maaneders Uddannelse om Bord kan ske Fyldest.

Her angives altsaa den Maade, paa hvilken Udvalget tænker sig den ovenfor omtalte væsentlige Reduktion i Antallet af det aarlige indtælbte Lægdskrullemandstaf iværksat. Det bliver nu at undersøge, hvorvidt denne Hensætning med virkelig Udbytte lader sig gennemføre i Praksis.

For at kunne anstille en saadan Undersøgelse er det nødvendigt i store Træk at angive, hvorledes Udrustningsplanen for Tiden er ordnet, og man skal derfor begynde med at give en Fremstilling heraf. Som Eksempel er valgt Planen, hvorefter Udrustningerne i indværende Aar have været foretagne, og denne Plan vil da fremgaa af den nedenstaaende skematisk Overfligt.

Table with multiple columns and rows, containing faint text and numbers, likely a schedule or list of items related to the military or naval organization discussed in the text.